

Bemærkninger til forslaget

Tirsdag den 6. oktober 1992 gik det færøske samfund konkurs. Den største bank på Færøerne, Sjóvinnubankin, havde gennem mange år ydet ubegrænsede lån til overforbrug på Færøerne med pant i overbelånte fiskerfartøjer og overbelånte bygninger. Bankens egenkapital på 98 mio. kr. kræves nedskrevet til 15 mio. kr., hvilket endda må siges at være et overordentlig optimistisk skøn for det forløb, der vil komme, idet tab og hensættelser til tab ikke opgøres efter de samme regler, som gælder for danske banker og sparekasser, men alene bygger på færingernes eget skøn. De umiddelbare tab og hensættelser til tab er blev opgjort til i alt 525 mio. kr., men kan meget vel vise sig at blive langt større.

Danske banker og sparekasser er underlagt Finanstilsynets adgang til at ændre skøn over tab og hensættelser til tab samt panternes værdi. Færøske banker er ikke underlagt samme regler!

På Færøerne er festen forbi. Mange års luksusliv med store luksusbiler og en ekstremt høj levestandard er slut. Infrastruktur i luksusklasser og andre unødvendige offentlige projekter havde gennem år betydet uhæmmet offentligt forbrug. Både det offentlige og det private forbrug var blevet lånefinansieret med sikkerhed i overbelånte ejendomme og fiskerfartøjer.

Som følge af reducerede indtægter i fiskeriet og politisk bestemte begrænsninger på fiskeriet måtte banken konstatere, at mere end en halv milliard kroner var tabt.

På trods af at levestandarden og indkomsten pr. indbygger er væsentlig højere på Færøerne end i Danmark, valgte det færøske landsstyre at rette henvendelse til den danske regering for at få dækket gælden efter »festen«. Oven i de ca. 800 mio. kr., danske skatteydere allerede tvinges til at subsidiere det færøske samfund med hvert år i bloktilskud m.v., ønsker Færøerne nu en hjælpeaktion i form af betaling af gælden fra overforbruget.

Den danske regering,
– som gerne vil opkræve 150 mio. kr. i hjemmehjælp hos danske pensionister,

- som gerne tillader, at tusinder af danske familier må gå fra hus og hjem som følge af den seneste skatteforhøjelse på grund af den 19. almindelige vurdering,
- som kun har et udvalg til overs for Bornholm, hvis samlede økonomi er kørt i grus,
- som intet har til overs for ventelistepatienter,
- som passivt ser til, mens tusinder mister deres arbejde som følge af nedgang i fiskerierhvervene i Danmark,
- som hæmningsløst beskatter danskerne fra job, hus og velfærd,
- som i øvrigt har grænseløs fantasi, når det gælder nye byrder på den danske befolkning,

denne regering kan pludselig finde tid og penge til med alle ressourcer at sikre kapitalsikring af det færøske samfund med hele 500 mio. kr., hvor selv små hjælpeprogrammer for den danske befolkning, små skattelettelser, små afgiftslettelser osv. kan tage måneder, inden de bliver gennemført. Skal det danske samfund stille velfærd for 500 mio. kr. på højkant for det færøske overforbrugssamfund, kan hele projektet sammensættes på ganske få timer. Det er en skændsel.

Argumentet fra regeringen er, at »krisen« i det færøske samfunds økonomi skyldes nedgang i fiskeriet. For det første skyldes krisen i færøsk og andre landes fiskeri politiske beslutninger om reguleringer af fiskeriet. For det andet er krisen i dansk fiskeri og følgeindustri langt alvorligere. Danske fiskere, fiskeriarbejdere og fabriksarbejdere har ikke luksusbiler stående hjemme, mens de klager deres nød. I Danmark er nøden ægte og en følge af selv samme regerings uduelige fiskeripolitik gennem 10 år. Knæfald under EF-forhandlinger og hysterisk udøvelse af magt fra staten gennem fiskerikontrol sammen med velfærdsreducerende ophugninger af skibe er årsagerne til, at dansk fiskeri i dag er i krise. Hvad ville 500 mio. kr. i hjælp til fiskere i Rønne, Frederikshavn, Hirtshals, Thyborøn, Esbjerg og Grenå ikke have betydet? Nu får færøske fiskere og overforbrugssamfundet på Færøerne i stedet hjælpen oven i købet betalt af de konkursramte danskere.